

**Întrunirea Inter-Ortodoxă a Adevăratelor Biserici Ortodoxe
în vederea așa-numitului Mare Sinod al Ecumeniștilor
Aharne, Attika (Grecia), 13 mai 2016 cal. bis.**

Omilia

Î.P.S Arhiepiscop și Mitropolit Calinic

*Î.P.S. Mitropolit Agatanghele,
Î.P.S. Mitropoliți și P.S. Arhieri,
Prea cuvioși frați și părinți, fii iubiți în Domnul,
Reprezentanți ai Bisericilor Ortodoxe, precum și ai episcopilor noastre din
Rusia, România, Europa, America, Africa, Asia și Australia.*

Vă îmbrățișez pe toți împreună și pe fiecare în parte cu ura-
rea universală, de bucurie și mântuitoare: **H**ristos a învi-
at!... **A**devărat a înviat!

Cu o bucurie evanghelică de nespus și cu emoție vă urez bun venit din partea Sfântului nostru Sinod în Grecia, umblată de apostoli și născătoare de sfinți.

Vă mulțumesc pentru că ați răspuns invitației noastre frățești să veniți și să luați parte la două evenimente istorice a Adevăratei noastre Biserici Ortodoxe.

Primul eveniment este Întrunirea noastră Inter-Ortodoxă, pentru care ne și găsim astăzi aici.

Iar al doilea eveniment este Canonizarea Prea cuviosului Hristostom de Florina, care –cu ajutorul lui Dumnezeu– va avea loc poimăine, sâmbătă.

Ne găsim la o cotitură istorică critică, pentru că după aproa-

pe un veac de lupte ale mărturisitorilor și martirilor, Adevărata noastră Biserică Ortodoxă este îndreptățită pentru rezistența ei necedată împotriva vijeliei Ecumenismului și a inovației calendaristice, demnă de condamnare.

Vrednici de cinste, laudă și preamărire sunt sfinții noștri strămoși din Grecia, România și Rusia și din alte părți, care cu un discernământ negreșit au perceput și au fost încredințați de Domnul, unde conduce și unde se termină așa-numita străduință pentru unirea creștinilor. O stăruință care a fost numită Mișcare Ecumenică și care de la început nu a avut o bază ecleziologică sănătoasă.

Temelia șubredă a așa numitei Mișcări Ecumenice a fost o proclamație clară și deschisă a Patriarhiei de Constantinopol, pe care din nefericire au acceptat-o cu timpul toate Bisericile Ortodoxe oficiale locale.

Care era această proclamație?

Toate Comunitățile creștinești de Răsărit și Occident sunt „Biserici Creștine respectabile”, sunt „în parte Biserici ale întregului trup creștin”, „ale întregului trup al Bisericii”. Aceste „Biserici” de acum în colo se consideră pe deplin „una pe alta nu ca străine și necunoscute, ci ca rude și casnice în Hristos și împreună moștenitoare și unanime ale făgăduinței lui Dumnezeu în Hristos” (Enciclica din 1920).

De atunci, pentru ecumeniștii căzuți s-a pus un scop comun: existența părută a aceste uniri nevăzute între Comunitățile heterodoxe, trebuia să devină văzută prin diverse moduri: prin intermediul calendarului comun, slujbelor comune, slujirilor în comun ale lumii, prin diverse activități în comun, prin recunoașterea reciprocă a Botezului și a preoției lor și a multora altora, desigur, în cadrul pan-protestantismului „Consiliului Mondial al Bisericilor”.

Așa, numita Mișcare Ecumenică a prins rădăcini, s-a cultivat și s-a întărit, încât astăzi a erodat toate bisericile ortodoxe oficiale locale, care peste aproape trei săptămâni se vor aduna în Creta, pentru a confirma, legifera și oficializa noua lor identitate, conștiința lor ecumenică anti-ortodoxă, adică îndepărtarea și decăderea lor totală din unul și singurul adevăr al Sfinților Apostoli, al Sfinților Părinți și a Sfintelor Sinoade ale Ortodoxiei

noastre.

Independent de hotărârile așa-numitului Mare Sinod al Ecumeniștilor, trebuie să se înțeleagă și numai faptul că:

- **în primul rând** nu se va pune spre examinare nici o temă eretică;

- **în al doilea rând** vor lua parte la acest așa-numit Sinod episcopi în mod conștiincios și activ ecumeniști, adică pseudo-învățători și pseudo-episcopi;

- **în al treilea rând** temele care se vor discuta au fost puse de la început „în acord cu cerințele epocii în care trăim”;

- **și în sfârșit** are o orientare clar ecumenistă, pe baza concepției eretice a Enciclicei din 1920.

Și numai, repet, din cele menționate, Sinodul Ecumeniștilor va fi un pseudo-sinod, un sinod nu al Ortodoxiei, un sinod în favoarea Ecumeniștilor și împotriva Adevăratei Biserici Ortodoxe, cu adevărat un anti-sinod.

Adevărata Tradiție Patristică a Sinoadelor Ortodoxe, după cum, de exemplu, o exprimă Sf. Atanasie cel Mare al Alexandriei, prevede următoarele condiții foarte clare:

a. „Nu este posibil să ia parte la un Sinod Ortodox cei care sunt necredincioși”.

b. „Nu trebuie să califice examinarea altor lucruri. Mai întâi se vor examina temele de credință ivite și pe urmă alte teme”.

c. „Mai întâi trebuie să se taie orice fel de neînțelegere în ceea ce privește temele de credință și apoi să se cerceteze celelalte teme” (ΒΕΠΙΕΣ, 31, 260).

Deci așa-numitul Mare Sinod al Ecumeniștilor este de dinainte inadmisibil pentru că, după cum reiese din pregătirile lui, nu are conștiința că Turma Ortodoxă de pretutindeni este constituită din marile erezii ale catolicismului, protestantismului, ecumenismului, sergianismului, a altor curente, ideologii și pseudo-teologii antihristice, care au un caracter sincretist și „o înțelepciune demonică” (Iac. III, 15).

Cu toate acestea, astăzi ne-am adunat să ne consfătuim nu ca un Sinod Ortodox canonic, ci pentru a ne consfătui și a pregăti terenul pentru un astfel de Sinod, care va condamna Ecumenismul.

Pentru moment și în vederea pseudo-sinodului ecumeniștilor,

putem să declarăm împreună Adevărata noastră Credință Ortodoxă prin două texte fundamentale, pe care le cunoașteți deja și care vor constitui subiectul consfătuirii noastre în duhul dragostei, respectului reciproc și rugăciunii.

Închei aceste smerite gânduri, teze și precizări introductive, cu urare din inimă ca Prea Sfânta Născătoare de Dumnezeu și Sfinții Părinți să ne acopere și să ne îndrume, astfel încât drept învățând cuvântul adevărului și mântuirii astăzi și întotdeauna, spre slava Sfintei Treimi.

Mulțumesc!